

DOORAC (2) *vb pf*

Prawdopodobnie oba o jasne (tak Cn), a jasne.

inf doorać (1). ◇ con praet 1 sg m bych był doorał (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dokończyć orania, zorać do końca; finire arationem Cn [czego] (2) : (marg) Przemysł Czełkie Książę.

(–) A to oranie moje ktorego mi nie daćie doorać/ wieźćie pewnie/ bychći był tey niwy doorał nigdyby była Czełka żiemiá głodu nie vznála. *BielKron* 319.

Formacje pochodne cf ORAC.

LZ